

MATCHON INFORMATION CENTER		Subject Heading : <i>สมเด็จพระเจ้า</i>	
Date : 2 พ.ย. 2543	Page : 5	Source : สยามรัฐ	No : 43383556
Keyword			

สมเด็จพระเจ้า... ของแผ่นดินไทย

พจนานุกรมภาษาไทย ปกเกล้าฯ

นายแพทย์ยุทธ โพธารามิก

สมเด็จพระเจ้าทรงเยี่ยมพระสรวล และโอบพระห้อมล้อมรับ... เป็น
ภาพที่งดงามยิ่งไปด้วยความรื่นเริงที่ดูมีความสุขเหลือเกิน ระหว่าง
สมเด็จพระเจ้าทรงเยี่ยมพระสรวล

(1)

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสตามเสด็จ ในขบวนเสด็จ
ของสมเด็จพระเจ้าหลายครั้ง เพื่อไปปฏิบัติภารกิจงาน
ของหน่วยแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ปี พ.ศ.2516 เป็นต้นมา
มีหลายสิ่งหลายอย่าง ที่ยังอยู่ในความทรงจำมีรู้สึก จึงขอนำมาถ่ายทอด ให้ผู้อ่านทราบบางเรื่องดังต่อไปนี้

■ ขบวนเสด็จ ในกรุงเทพมหานคร “เวียน... แต่ดังในหัวใจ”

ข้าพเจ้าเคยอยู่ในขบวนเสด็จฯ ของสมเด็จพระเจ้าจากท่าอากาศยานกองทัพอากาศดอนเมืองไปยังวังสระปทุม ระหว่างเส้นทางที่ขบวนรถพระที่นั่งผ่านนั้น เป็นไปอย่างเงียบๆ รถตำรวจนำขบวนไม่เปิดเสียงไซเรน เปิดแต่ไฟแดงแวบๆ บนหลังคาเท่านั้น เมื่อขบวนเสด็จฯ จะผ่านสี่แยก ถ้ามีสัญญาณไฟแดงให้รถหยุด ขบวนเสด็จฯ ก็จะหยุดรอสัญญาณไฟจราจรที่สี่แยกด้วย

ระหว่างที่ขบวนเสด็จฯ หยุดรอสัญญาณไฟจราจรที่สี่แยกถนนศรีอยุธยา...นั้น ภาพชีวิตจะปรากฏให้เห็นทันที...

ตำรวจที่นั่งอยู่ในรถนำขบวนเสด็จฯ จะเปิดกระจกรถและพยายามส่งสัญญาณมือ ไปที่ตำรวจผู้ควบคุมสัญญาณไฟที่สี่แยก เพื่อบอกให้รู้ว่า รถพระที่นั่งของสมเด็จพระเจ้าอยู่ข้างหลังนี้ให้เปิดไฟเขียวให้หน่อย กว่าตำรวจผู้ควบคุมไฟจราจรจะแปลภาษามือ ภาษาร่างกายรู้เรื่อง ก็ใช้เวลาไปพอสมควร แทนที่จะได้ไปเร็ว เลยยิ่งทำให้ช้าไปกว่าเวลาปกติอีก...

ระหว่างที่ขบวนรถพระที่นั่งของสมเด็จพระเจ้าหยุดรอสัญญาณไฟจราจรอยู่นั้น ทางซ้ายและทางขวาของรถพระที่นั่ง ก็จะมีรถของประชาชนจอดรออยู่ที่ข้างๆ ด้วย ผู้ที่นั่งอยู่ในรถก็จะเห็นสมเด็จพระเจ้านั่งที่ที่เขาแลเห็นสมเด็จพระเจ้า หน้าตาเขาจะแสดงอาการตื่นเต้น เต็มไปด้วยความปีติและดีใจพร้อมกับยกมือไหว้สมเด็จพระเจ้าด้วยความเคารพรัก...บาง

คนปลุกลุก ซึ่งนั่งหลวมๆในรถด้วยกัน ให้ลุกขึ้นมาไหว้สมเด็จพระเจ้าด้วย...

สมเด็จพระเจ้าทรงเยี่ยมพระสรวล และโอบพระห้อมล้อมรับ...เป็นภาพที่งดงาม เต็มไปด้วยความรู้สึกที่ดีๆ มากมายเหลือเกิน...ระหว่างสมเด็จพระเจ้ากับประชาชน...

■ การถวายความอารักขา

“ความรักของประชาชน คือ เกาะกำบังที่ทรงพลานุภาพ”

ทุกครั้งที่สมเด็จพระเจ้าเสด็จแปรพระราชฐานไปประทับแรมต่างจังหวัด เพื่อเสด็จไปทรงเยี่ยมราษฎร และอาสาสมัครหน่วยแพทย์ พอ.สว. ซึ่ง

ส่วนมากจะประทับอยู่ที่พระตำหนักตามเขื่อนของกรมชลประทาน และการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ที่จัดถวายให้

กองกำลังที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ ไม่ว่าจะป็นทหารหรือตำรวจ ก็จะจัดกำลังพลมาถวายความอารักขา ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะรู้กันว่า สมเด็จพระเจ้าไม่ทรงโปรดให้จัดกำลังพลมากมาย ขอเพียงให้จัดกำลังพลตามความเหมาะสมเท่านั้นก็พอ

แต่เนื่องจากมีการสับเปลี่ยนผู้บังคับบัญชาของหน่วยกองกำลังอยู่เสมอ จึงมีหัวหน้าหน่วยหลายหน่วยไม่ทราบเรื่องนี้

เมื่อครั้งสมเด็จพระเจ้าเสด็จฯไปประทับที่เขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี ในวันแรกที่สมเด็จพระเจ้าเสด็จฯถึงเขื่อนศรีนครินทร์ โดยเฮลิคอปเตอร์เมื่อเฮลิคอปเตอร์พระที่นั่งจอดแล้ว ก็เสด็จฯขึ้นรถพระที่นั่งไปยังพระตำหนักที่ประทับ

ระหว่างเส้นทางไปยังพระตำหนัก ก็จะผ่านท่าทหารจากกองพล 9 ยืนเรียงรายถวายความอารักขาเต็มอัตรา เพียงพร้อมไปด้วยอาวุธ ยุทโธปกรณ์

ปืนกลมือหลายขนาด มีทั้งที่ทหารถือและที่ติดตั้งอยู่บนรถจี๊ปทหาร

สมเด็จพระเจ้าทอดพระเนตรเห็น จึงมีพระราชดำรัสว่า “จะไปรบทัพจับศึกกันที่ไหน”

ราชเลขาฯกรมในพระองค์ (ม.ร.ว.ดิศนัดดา ดิศกุล) ได้นำความนี้ไปบอกผู้บัญชาการกองพลที่ 9 ในเวลาต่อมา

ผู้บัญชาการกองพลที่ 9 คือ พล.ต.มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ ในขณะนั้น ได้สั่งลดกำลังพลลงทันที

เรื่องนี้ เป็นหน้าที่ของทหารที่จะต้องถวายพระเกียรติยศแต่ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี อย่างเต็มที่ เมื่อเสด็จฯ เข้ามาในพื้นที่รับผิดชอบของทหาร แต่สมเด็จพระเจ้าทรงไม่โปรดเช่นนั้น เพราะทรงเห็นว่าจะเป็นการรบกวนมากเกินไป

แม้แต่เวลาที่สมเด็จพระเจ้าเสด็จพระราชดำเนินด้วยพระบาท เยี่ยมราษฎรที่มานั่งเรียงรายเข้าเฝ้าอยู่ สมเด็จพระเจ้าก็ไม่ทรงโปรดให้หน่วยรักษาความปลอดภัย มาเดินกระหนาบซ้ายขวา หน้า หลังถวายความอารักขาพระองค์ท่าน เพราะว่า...จะมากันพระองค์ท่านกับประชาชน... (อ่านต่อฉบับหน้า)

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Date : 3 พ.ช. 2543	Page : 5	Source : สยามรัฐ	No :
Keyword			

(ตอนจบ)

5 การถวายความอารักขาชั้นใน "ความห่วงใย ที่ตีบโหล้มลายสิ้น"

การถวายความอารักขาชั้นในสุด คือ ในพระตำหนักที่ประทับทุกแห่งในต่างจังหวัดจะใช้ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ซึ่งเป็นหน่วยกำลังที่ใกล้ชิดกับสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

เย็นวันหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็น พ.อ.สำเร็จ ไชยณรงค์ นายทหารรักษาความปลอดภัย (ปัจจุบัน พล.ต.สำเร็จ ไชยณรงค์) เรียก ตชด. ที่จะเข้าเวร ในพระตำหนักตอนกลางคืน มายืนเข้าแถวหลายคน

พ.อ.สำเร็จ เดินตรวจแถวทีละคน เอามือแตะตัวทุกคน พร้อมกับถามว่า ใครเป็นไข้บ้าง ใครไม่สบายบ้าง ให้ออกมา จะได้ไม่ต้องไปเข้าเวรถวายความอารักขาที่พระตำหนัก

พ.อ.สำเร็จ ทำเช่นนั้นทำไม ดูช่างเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชา อะไรจะปานนั้น

พ.อ.สำเร็จ ไชยณรงค์ บอกว่า ปฏิบัติเช่นนี้มาหลายวันแล้ว สาเหตุก็คือ คืบหนึ่งยามดึกสงัดท่ามกลางอากาศหนาวเย็น พ.อ.สำเร็จ ถูกปลุกด้วยเสียงโทรศัพท์จากสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ บอกให้พ.อ.สำเร็จ ไปตามคุณหม่อมมณฑิรา บุณนาค (เลขานุการมูลนิธิ พอ.สว. ในขณะนั้น) เอายาไปให้ตชด. ที่อยู่เวรถวายอารักขาพระองค์ท่าน ในพระตำหนัก

...เนื่องจากสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ ได้ยินเสียง ตชด. ที่อยู่เวรในพระตำหนัก ไอ้เด็กๆ ตลอดเวลา คงไม่สบายแน่ๆ จึงโทรศัพท์มาเรียก พ.อ.สำเร็จ ให้ไปดูแล...

ความจริงก็เลยปรากฏว่า พ.อ.สำเร็จ ไชยณรงค์ กลับต้องตื่นกลางดึกต่างหาก และผู้ที่เป็นห่วงเป็นใย ตชด. ไม่สบาย ที่แท้จริงก็คือ "สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ" นั่นเอง...

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ...ของแผ่นดินไทย

พรหมทศกฤตยาธิคุณ
ปกเกล้า

นายแพทย์ยุทธ โพธารามิก

เสด็จเยี่ยม พอ.สว. จังหวัด
"ใจเขา สำคัญกว่า ใจเรา"

เดือนธันวาคม พ.ศ. 2520 สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณที่เขื่อนลำโดมน้อย จังหวัดอุบลราชธานีเพื่อเยี่ยมราษฎร และอาสาสมัครพอ.สว. จังหวัด

เมื่อสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ ทรงแบ่บภายหลัง ก็ไม่ยอมเลื่อนหมายกำหนดการก็เสด็จไปทรงเยี่ยมจังหวัดยโสธร เพราะเห็นใจทางจังหวัดยโสธร ได้เตรียมตัวรับเสด็จฯ มานานแล้ว ถึงกับมีพระราชดำรัสว่า "ถ้าฉันป่วยยังงี้ ฉันให้นายไตรรัตน์ ยุ่มขึ้น ฮ.ไป"

ต่างๆ ในภาคอีสาน

วันที่ 17 ธันวาคม 2520 เป็นวันที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี จะเสด็จฯไปจังหวัดยโสธร เพื่อเสด็จฯ เยี่ยมราษฎร และอาสาสมัคร พอ.สว.จังหวัดยโสธร

ก่อนวันเสด็จฯไปจังหวัดยโสธร 3-4 วัน ผู้ใกล้ชิดที่ดูแลสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯสังเกตเห็นว่าพระองค์ท่านจะไม่ค่อยสบาย จึงกราบบังคมทูลรายงานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

และทราบจากผู้ใกล้ชิดว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำริสให้ผู้ใกล้ชิดทั้งหลาย พิจารณาเอาเองว่า สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯจะเสด็จฯจังหวัดยโสธรได้หรือไม่ ถ้าเสด็จฯไม่ไหวก็ขอให้จังหวัดยโสธรเลื่อนหมายกำหนดการไป

ผลการตัดสินใจ ของผู้ใหญ่ในขบวนเสด็จฯ คือแจ้งไปที่จังหวัดยโสธร ว่า สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯ ทรงประสงค์จะเสด็จฯไปก่อน...โดยที่สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯมีทรงทราบเรื่องนี้...

เมื่อสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯ ทรงทราบภายหลัง ก็ไม่ยอมเลื่อนหมายกำหนดการก็เสด็จฯไปทรงเยี่ยมจังหวัดยโสธร เพราะเห็นใจทางจังหวัดยโสธร ได้เตรียมตัวรับเสด็จฯ มานานแล้ว ถึงกับมีพระราชดำรัสว่า "ถ้าฉันป่วยยังงั้น ฉันให้นายไตรรัตน์ อุ่มขึ้น ฮ.ไป" (นายไตรรัตน์คือ ร.อ.ไตรรัตน์ ปิ่นมณี นายทหารรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญประจำกรมราชทัณฑ์...ปัจจุบันคือ พล.ต.ไตรรัตน์ ปิ่นมณี ผู้อำนวยการสำนักงานทหารพัฒนา กองบัญชาการทหารสูงสุด)

เมื่อเสด็จฯ มีพระราชปณิธานแน่วแน่ เช่นนั้น ก็ไม่มีผู้ใดจะมาขวางได้ ทุกอย่างก็เป็นไปตามหมายกำหนดการเดิม

จังหวัดยโสธร ก็โกลาหล เพราะเหลือเวลาอีก 2 วัน ที่สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯ จะเสด็จฯ จังหวัดยโสธร

แหมงานรับเสด็จฯ คือ นายอำเภอ คำเชื่อนแก้ว รู้สึกน้อยใจจากการเลื่อนหมายกำหนดการครั้งนี้ ไม่รู้หายตัวไปไหน ทางจังหวัดยโสธร พลิกแผ่นดินหาตัว

ทั้งวันก็ไม่พบ...กว่าจะพบตัวได้ก็ประมาณตี 2 ที่มูล่งศรีชุม ถนนราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร...และได้ถูกนำตัวกลับจังหวัดยโสธรทันที เพื่อมาเตรียมงานรับเสด็จฯ สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯต่อไป

เมื่อถึงวันที่กำหนดเสด็จฯเยี่ยมจังหวัดยโสธร หน่วยแพทย์ พอ.สว.จังหวัดยโสธร และหน่วยแพทย์ พอ.สว.ในขบวนเสด็จฯ จะต้องเป็นส่วนหน้า ไปคอยรักษาผู้ป่วยก่อน ในภาคเช้า

ข้าพเจ้าจึงได้ทราบข่าวต่างๆ ว่าทางจังหวัดยโสธร มีความรู้สึกอย่างไร เมื่อมีการเลื่อนหมายกำหนด การเสด็จฯ จังหวัดยโสธร ออกไป

ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาอธิบาย พูดคุย กับแพทย์พยาบาล และเจ้าหน้าที่ของจังหวัดยโสธร ว่ามีอะไรเกิดขึ้นในขบวนเสด็จฯ เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้น สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯไม่ได้เกี่ยวข้องเลยและได้เอาข้อความที่สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯมีพระราชดำรัส ว่า "ถ้าฉันป่วยยังงั้น ฉันให้นายไตรรัตน์ อุ่มขึ้น ฮ.ไป" มาเล่าให้ฟังด้วย

วันเวลาผ่านไปนานแล้ว อาจมีบุคคลอีกหลายคนที่จังหวัดยโสธร ในเหตุการณ์ครั้งนั้นไม่ทราบเรื่องนี้ จึงขอยืนยันอย่างแข็งขันว่า "นี่แหละ คือ สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯของแผ่นดินไทย"